

RADCA PRAWNY
Bartosz Dolny
85-609 Bydgoszcz, FUP Bydgoszcz 13, skrytka pocztowa nr 1
tel.: +48 607 581 149; e-mail: radca.dolny@gmail.com

Bydgoszcz, dnia 12 sierpnia 2019r.

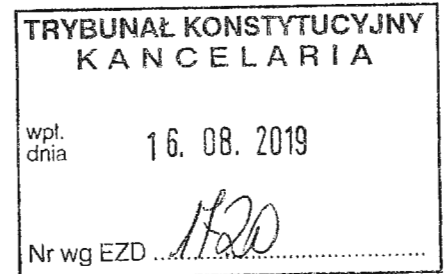
Trybunał Konstytucyjny
Al. J. Ch. Szucha 12A, 00-918 Warszawa

skarżący:

I C

reprezentowany przez:

radcę prawnego Bartosza Dolnego



sygnatura akt: Ts 127/18

Pismo pełnomocnika skarżącego

W związku z doręczonym mi w dniu 5 sierpnia 2019r zarządzeniem wzywającym do uzupełnienia braków formalnych skargi wniesionej dnia 20 sierpnia 2018r. wskazuję, że skarga dotyczy **naruszenia prawa skarżącego do sądu** wynikającego z art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, a konkretnie, będącego jego emanacją, **prawa do rozstrzygnięcia sprawy w odpowiednio ukształtowanym postępowaniu sądowym**. Posiłkowo wskazano na art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej statuujący zasadę demokratycznego państwa prawa, która to zasada jest zasadą naczelną i ogólną, obejmującą swoim zakresem zbiór zasad bardziej szczegółowych, o zróżnicowanym charakterze prawnym i niejednakowej mocy prawnej, w tym między innymi zasadę prawa do sądu we wszystkich jej przejawach.

Uwzględniając zatem powyższe wskazuję, iż **prawem skarżącego naruszonym działaniem Sądu Rejonowego w L jest wynikające z art. 45 ust. 1 w zw. z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej prawo do sądu rozumiane jako prawo do rozstrzygnięcia sprawy w odpowiednio ukształtowanym postępowaniu sądowym**.

Uzasadnienie zarzutu niezgodności kwestionowanego w skardze przepisu prawa z prawem skarżącego do sądu wynikającym z art. 45 ust. 1 w zw. z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej zawarto już w treści skargi, dlatego też w niniejszym piśmie przytaczam je ponownie wskazując jednocześnie, że zwrócenie się jednostki do sądu o rozpatrzenie jej sprawy w odpowiednio ukształtowanym postępowaniu sądowym lub skierowanie jej sprawy do tego postępowania przez uprawniony organ z natury rzeczy zakłada, że powinno ono zakończyć się rozstrzygnięciem (orzeczeniem) sądowym. Prawo do takiego rozstrzygnięcia stanowi więc

nieodzowny, wręcz oczywisty element składowy prawa do sądu, jako jego ukoronowanie.

Skarżący upatruje naruszenia zasady wyrażonej w art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w stosowaniu w elektronicznym postępowaniu upominawczym art. 505[36] kpc. Zasada prawa do sądu stanowi, że każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd. W toku postępowania wywołanego powództwem O

z siedzibą w W

Sąd Rejonowy w L Wydział Cywilny nie zajął się sprawą merytorycznie i pominął zupełnie zgłaszane przez pozwanego I C okoliczności, iż nie wie on czego powództwo dotyczy i nigdy nie miał żadnego kontaktu z powodem, a o całej sprawie dowiedział się dopiero po wszczęciu egzekucji. Na żadnym etapie postępowania stanowisko skarżącego w zasadzie nie było brane pod uwagę, a sądy orzekające ograniczały się jedynie do rozstrzygnięć formalnych ignorując prezentowany przez pozwanego I C stan faktyczny. Działanie sądu wywołało u pozwanego przekonanie, że wnoszone przez niego środki zaskarżenia, są ignorowane, że nie bierze się pod uwagę, wbrew zasadzie słuszności i sprawiedliwości, oczywistej według niego bezzasadności powództwa nie popartego żadnymi dowodami. Z tego względu należy zbadać, czy art. 505[36] kpc, w zakresie w jakim zwalnia Sąd prowadzący elektroniczne postępowanie upominawcze od obowiązku merytorycznego badania powództwa w razie skutecznego wniesienia sprzeciwu przez pozwanego jest zgodny z art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej gwarantującym każdemu prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia jego sprawy. W ramach niniejszej skargi aktualność zachowują wszystkie zarzuty podnoszone przez Pana I C w toku postępowania prowadzonego przez Sąd Rejonowy w L Wydział Cywilny i sformułowane w składanych przez niego środkach zaskarżenia. Należy zatem przywołać je na uzasadnienie niniejszej skargi. Jak wspomniano wcześniej pozwany I C wywodził, że bepodstawne uznanie jego sprzeciwu za skutecznie złożony jeszcze przed rozpoczęciem biegu terminu do jego wniesienia i uchylenie w związku z tym nakazu zapłaty i przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ż jest zaprzeczeniem stanu faktycznego i prawnego. Brak jakiegokolwiek wiedzy o toczącym się postępowaniu wykluczał możliwość wniesienia sprzeciwu, a całkowicie nierealne było jego złożenie przed terminem. Zdaniem pozwanego I C wybitnie niezrozumiała była sytuacja, gdzie profesjonalna firma specjalizująca się handlem wierzytelnościami, posiadająca zaplecze i możliwość weryfikacji ogólnodostępnych danych nakłada na Sąd własne obowiązki kosztem podatników. Zdaniem pozwanego brak rozpatrzenia przez właściwy Sąd jego sprzeciwu spowodował niezgodne z obowiązującym prawem i stanem

faktycznym rozstrzygnięcie. Wskazywał także pozwany w toku postępowania, że brak działań Sądu stanowił w jego ocenie tzw. milczącą zgodę na prowadzoną egzekucję, a niezgodne z obowiązującymi normami prawnymi rozpatrywanie sprzeciwu na postanowienie referendarza sądowego przez referendarza sądowego (sędzia we własnej sprawie) stanowi zaprzeczenie instancyjności i praworządności postępowania.

Ponadto, w wykonaniu zarządzenia z dnia 22 lipca 2019r., przedkładam w załączeniu, poświadczone za zgodność z oryginałem:

1. nakaz zapłaty z dnia 16 lipca 2015r.,
2. postanowienie SR w L z dnia stycznia 2017r.,
3. postanowienie SR w L z dnia stycznia 2017r.,
4. postanowienie SR w L z lutego 2017r.,
5. postanowienie SR w L z maja 2018r.,
6. postanowienie SO w L z lutego 2018r. z dowodem doręczenia pozwanemu,
7. pismo OIRP w B z lipca 2018r.

Uwzględniając powyższe wnoszę o nadanie sprawie dalszego biegu i przyjęcie skargi konstytucyjnej do rozpoznania.

załączniki:

- dokumenty wskazane w pkt. 1 – 7 powyższego